

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gld. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu.

Leto XIII.

V Celovcu, 10. listopada 1894.

Štev. 31.

Vabilo.

Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem napravi dva

javna shoda

v nedeljo dné 11. listopada 1894

v gostilni

g. J. Müllerja, p. d. pri Vrbanu v Štebnju pri Malošah, začetek ob 4. uri popoldne,

in

v nedeljo dné 18. listopada t. l.

v gostilni

g. Val. Štanglna, p. d. pri Mežnarju v Kotmari vesi, začetek ob 3. uri popoldne.

Vspored:

1. Pozdrav predsednikov.
2. Kdo more in kako se more kmetu pomagati?
3. Važnost občinskih zastopov in na kaj je posebno paziti pri občinskih volitvah.
4. Kaj je šola in kakšna mora biti?
5. O sedanjem političnem položaju.
6. Slučajni nasveti in predlogi.

Po zborovanju bode prosta zabava, in bodo peli v prvem kraju domači Štebenski, v drugem pa Kotmirski pevci.

Ker se bode na teh shodih govorilo o jako važnih stvaréh, naj se jih udeležijo v velikem številu vsi udje in po njih upeljani slovenski rodoljubi. — Proste zabave se smejo udeležiti tudi domoljubne Slovenke.

Vse slovenske volilce in ude društva vabi na ta dva shoda najljubnejše

odbor.

Prošnja.

Mnogo naročnikov »Mira« še ni plačalo za letos naročnine, in tudi za pretekla leta jih je ostalo več še na dolgu. Ker nam od številke do številke naraščajo veliki stroški za papir, za tisk, za uredništvo, opravništvo, ekspedicijo in za pošto, uljudno prosimo vse naročnike, ki so še kaj na dolgu in ki želijo list še dalje prejemati, da ta dolg prej ko mogoče poravnajo, da nas ne spravijo v zadrego, ker tudi mi moramo velike stroške redno poravnati. Upamo, da ta opomin ne ostane brez uspeha in da se bodo naročniki, ki so še z naročnino na dolgu, spomnili svoje dolžnosti.

Lastništvo „Mira“.

Volilna preosnova.

Vprašanje o premembi volilnega reda v tem smislu, da se volilna pravica razširi, uriva se politikom naše državne polovice vedno bolj trdovratno v rešitev, deloma zavolj pritiskanja delavcev samih, še bolj pa odslej, kar se je zvedelo (tako poročajo vsaj časniki), da cesar sami želijo, naj se delavcem volilna pravica prej ko mogoče podeli. Temu migljaju se tudi koalicijska vlada ne more upreti, čeravno se je koalicija v prvi vrsti za to sklenila, da bi razširjenje volilne pravice kar mogoče preprečila. Nazori o volilni preosnovi so v naši državi pri raznih strankah zelo različni. Socialisti, demokrati, Mladočehi in krščanski antisemiti so brezpogojno za občno volilno pravico. Odločno nasproti pa so liberalci in Poljaki, ker vedó, da vsako razširjenje volilne pravice jih zamore le oslabiliti. Češki graščaki ne povejo naravnost, kako o tem mislijo; najbrž pa so nasprotni. Nemški narodnjaki so razširjenju volilne pravice bolj naklonjeni, ker upajo, da bodo potem v mestih prevago dobili nad liberalci. Nemški konservativci niso ljudstvu sovražna stranka in bi nič ne nasprotovali, ko bi se volilna pravica podelila delavcem v

mestih; bojijo se pa nekako kmetijskih delavcev, ker ni nemogoče, da socialni demokrati na svojo stran zvabijo hlapce in dninarje, kateri bi potem pri občni volilni pravici konservativne gospodarje v manjšino potlačili in tako nemške konservativce, ki so voljeni večidel v kmetijskih občinah, skoro da čisto uničili. Mi nočemo soditi, ali je ta strah res opravičen, ali ne. Tudi med češkimi kmeti čujejo se podobni glasovi, ki naznanjajo strah pred volilno pravico kmetijskih delavcev. Kar zadene nas Slovence, mi nemamo posebnega straha pred občno volilno pravico, ker je naše ljudstvo še verno, in je pričakovati, da bodo tudi naši hlapci in dninarji, kakor tudi večina tovarniških delavcev v naših krajih volili v katoliškem in národnem smislu. Le pomočniki obrtnih mojstrov po večih mestih utegnejo glasovati za socialno demokratično stranko, ne da bi zamogli priti kje do večine. Nasprotno pa bi mnogi verni in národní delavci v mestih utegnili voliti z našo stranko ter odločiti našo zmago ali vsaj zdatno manjšino nam pridobiti v štajerskih in primorskih mestih.

Vpraša se zdaj, kaj bo storila koalicija in njena vlada? Čisto prezreti delavskih tirjatev ne morejo, ker so sami obljubili volilno preosnovo; zavleči stvari pa tudi ne smejo, če je res, da cesar sami želijo, naj se v tej reči kmalu kaj stori.

Liberalci si hočejo na ta način iz zadrege pomagati, da predlagajo, naj se naredi posebna kurija za delavce, da bodo delavci posebej volili nekaj svojih poslancev, ne pa skupno z mestjani in kmeti. S tem hočejo obvarovati svoje volilne okraje pred socialistično povodnijo. Volilno pravico pa hočejo podeliti le takim delavcem, ki so pri kaki bolniški blagajnici, torej mestnim in tovarniškim delavcem. Ta predlog je pa jako nevaren za konservativce, in ne verujemo, da bi mu Hohenwartov klub pritrditi hotel. Kako bodo volili mestni delavci? Večinoma v duhu socialnih demokratov. In kako bodo volili tovarniški delavci? Tovarne so skoro brez izjeme v liberalnih rokah, torej bodo tovarniški in fužinski delavci volili ali prisiljeno v duhu in po povelju svojih liberalnih gospodarjev, ali pa bodo volili socialistično. Od 43 sedežev, ki jih hočejo delavcem dati (zdaj se poroča, da jih ne dajo toliko), bo menda komaj 4 ali 5 pridobljenih za krščansko stranko, če pojde po sreči, vsi drugi bodo pomnožili brezversko stranko in

Slepi pevec.

(Povest iz francoščine.)

(Dalje.)

IX. Nova ločitev.

Celo zimo, ki je sledila, mislil je Primož na besede, ki mu jih je rekel tuji umetnik. Zibal se je v sanjah, da bi čevljarijo pustil in nastopil kot pevec, da bi žele veliko pohvale in slave ter si prislužil s petjem veliko denarja; potem bi se vrnil domov in zložno živel od obrestij svojega kapitala. Ta misel ga ni več zapustila. Pogosto je prepeval, kakor bi se hotel vaditi.

Nesreča je hotela, da so se te sanje uresničile. O poletnem času je prišel v Orlovo na letovišče (na dober zrak) neki „impresario“, to so taki ljudje, ki umetnike ali sploh nenavadne ljudi po svetu vodijo in za denar kažejo. Ko je ta prvokrat Primoža peti slišal, pozvedel je brž o njegovih razmerah, potem pa je k njemu prišel in se mu ponudil, da ga hoče po svetu peljati. Dan na dan je hodil v kočjo in Primožu stavljal take ponudbe ter mu obečal, koliko denarja bota zaslužila. „Vas išče bogastvo in čast,“ je vedno govoril, „vi bote obogateli in celi svet vas bo hvalil; v tej borni vasici pa ostanete pozabljen siromak do smrti.“

Ni se čuditi, da je s takim govorjenjem Primožu čisto zmedel glavo in možgane. Slepi pevec je bil ves vnet za to misel. Ko jo je pa razodel materi in sestri, začeli ste se tako milo jokati in prositi ga, naj ju ne zapusti, da je bil ves ginjen

in ni vedel, kaj bi storil. Toda tudi „impresario“ ni odnehal in je še bolj pritiskal na Primoža s svojimi obljubami, kajti šlo mu je za to, da bi ubozega slepeca porabil za svojo molzno kravo.

Žalibog je hrepenenje po bogastvu in slavi v Primoževem srcu premagalo ljubezen do matere in sestre. Oh koliko srečnejši bi bili vsi trije, ko bi bil Primož pomislil, da kot dober otrok svoje matere ne sme žaliti in svoje sestre ne sme od sebe pahnuti, ko ga tako lepo prosi! Koliko solz bi ne bilo prelitih, koliko žalosti ne prestane, ko bi Primož v svojem srcu zatrl puhlo hlepenje po slavi in bogastvu in si rajši izvolil mirno srečo v krogu svojih ljubih! Ko bi bila gospoda rajni župnik in opat Morel še živa, ta dva bi bila Primoža morda še pregovorila, da bi bil ostal doma. Mati in sestra pa in noben drugi človek ni imel dovolj upliva nanj. Primož ni hotel materi in sestri z bridkim slovesom narediti težkega srca, zato je sklenil, da hoče z zvitim izgovorom zapustiti očetovo hišo. Nekaj dnij je bil tiho o tem, tudi agenta ni bilo več blizo, ker sta se tako zgovorila. Čez nekaj dnij pa je prišel nek neznani človek iz mesta in je rekel, da bo neki grof obhajal svojo ženitnino in da želi Primoža za pevca in godeca dobiti, da bo goste kratkočasil tri dni; četrti dan pa ga popelje voz nazaj domov. To vse se je govorilo vpričio matere in sestre. Tujec je rekel, da voz že zunaj stoji. Primož je ženskama rekel, da take ponudbe ne sme odbiti, ker upa veliko denarja domov prinesiti. Ženski ste to sprevideli in mu niste branili. Vzel je torej gosli in citre in gitaro, se poslovil in se vsedel s tujcem na kočijo, ki je zunaj čakala. Odpeljala sta se res v bližnje mesto,

kjer ju je tisti agent ali „impresario“ že čakal, kakor je bilo dogovorjeno.

Ko je prišel četrti dan, da bi imel Primož domov priti, pričakovali ste ga ženski težkega srca, pa ga niste dočakali. Namesto njega je pa prišlo po pošti pismo. Cilka ga odpre in bere:

„Ljuba mati, ljuba sestra!

Hotel sem vama olajšati ločitev od mene, zato sem vaju zapustil z izgovorom, da pridem čez štiri dni nazaj. To pa ni res; jaz pojdem po svetu in se povrnem domov še le, kedar bom bogat. Nastopil bom kot pevec, in upam v kratkem mnogo denarja zaslužiti. Ne bojte se za mene, jaz sem v dobrih rokah. „Impresario“ gospod Boschini ravna lepo z menoj, kakor z gospodom, in me z vsem preskrbljuje. Upam, da bom srečen poleg njega, in hočem vama pogosto dopisovati. Na svidenje, ljuba mati in ljuba sestra! Primož.“

Nočemo popisovati, kako žalostni ste bili mati in Cilka, ko ste to pismo prebrali. Celi večer ste jokali, ne da bi ktera kaj spregovorila.

(Konec prihodnjic.)

Smešničar.

Nedeljski lovec: „Tukaj imate en rajniš, pa mi dovolite, da enkrat ustrelim med golobe, ki se tam pasejo.“

Kmet (utakne goldinar v žep): „Zavolj mene le ustrelite, saj golobi niso moji, ampak mojega soseda.“

bodo liberalcem zavezniki in pomočniki vsaj v verskih vprašanjih. Krščanska stranka je v državnem zboru že zdaj zelo slaba, ne vemo, če šteje tretjino vseh glasov. Ako ustopi še okoli 40 delavskih, protikrščanskih poslancev, potem bo krščanska manjšina še bolj nezadorna. Ako to prevdarimo, pridemo do sklepa, da konservativcem družega ne kaže, kakor da se potegnejo za to, da se tudi kmetiskim delavcem podeli volilna pravica. Zabraniti se delavcem volilna pravica itak dolgo ne bo dala; če se torej že podeli brezverskim mestnim delavcem, naj se podeli še vernim kmetiskim delavcem. Če bodo vsi delavci ene dežele skupaj volili, je potem mogoče, da zmagajo krščanski delavci nad demokrati, ker je hlapcev in dninarjev veliko število. Kmetom se pa tudi ni bati, da bi svoje poslance zgubili, ker bodo delavci posebej volili. Treba je torej iz stališča naše stranke, kakor tudi iz stališča pravičnosti, da se prvič za delavce naredi posebna volilna kurija, in drugič, da se ne samo mestnim, ampak tudi kmetiskim delavcem podeli volilna pravica. Toliko našim poslancem v blagovoljni prevdarek!

Menda nam ni treba povdarjati, da ta naš predlog še ni najboljši, kar bi si želeli, in da je še daleč od pravičnosti. Mi smo pač le to nasvetovali, kar je pri sedanjih odnošajih med strankami doseči mogoče. Pravi politik sega po tem, kar je dosegljivo; če se razmere zboljšajo, tirja pa spet več. Če bi prav ne odobraval volilnega reda, kakor je na Nemškem in Francoskem, da vsi stanovi vkup volijo, če bi se prav držali načela, naj se voli po kurijah, po stanovih, vendar ne moremo nikdar pohvaliti in za vse čase potrditi velikih krivic, ki jih ima naš volilni red gledé velikosti volilnih okrajev in gledé krivične razdelitve volilne pravice po stanovih. Tako ima na Koroškem 60.000 mestjanov 4 državne poslance, nad 300.000 kmetov pa tudi le 4. Kako se opraviči ta dvojna mera? Velikanska je tudi predprava graščakov: na Kranjskem ima kakih 100 plemenitih rodbin v morda 500 glavami 2 državna poslance, kmetiskih ljudi pa je pa treba okoli 90.000 za enega državnega poslanca! Da bi graščaki primerno toliko več davkov plačevali, tudi ni res. In če pogledamo volilne okraje ene in iste vrste, vidimo spet velikanske razlike: so okraji po 40.000 duš in spet drugi po 100.000 do 200.000 in celo do 400.000 duš v kmetiskih občinah. Nič manje čudne so razlike v mestnih okrajih tako gledé števila duš, kakor gledé množine davkov. Zdaj so volilni okraji tako samovoljno sestavljeni, da bi se reklo le star kožuh krpati, ki šila več ne drži, ako se hoče vzeti stari volilni red za podlago novega, pridruživši mu le eno novo kurijo za delavce. S tem se stare krivice ne odpravijo. Kdor nam hoče dati pravičen volilni red, naj bo že občno in enako volilno pravico, ali pa po kurijah, mora narediti čisto nov, pravičen načrt, naj se že potem ozira na število prebivalstva, ali na množino davkov, ali na oboje ob enem. Da bi sedanje politične stranke potrdile tak pravičen volilni red z dvetretjinsko večino, kakor je postavno določeno, na to pač ni misliti; zato pa ne preostaja družega, ko nov, pravičen volilni red oktrojirati, to je, usiliti. To pa zamorejo le cesar storiti, na cesarja so torej obrnjeni vsi pogledi.

Dopisi prijateljev.

(Kronin dar!) V korist družbe sv. Cirila in Metoda so darovali: Gospodičina Marija Felé 1 krono, g. prefekt Val. Podgore v Celovcu 10 kron. Povodom godú Sentlenartskega Franceta darovali so družbi sv. Cirila in Metoda kot prispevek za slovensko šolo v Velikovežu č. gg. župnik Fr. Bergman 2 kroni, župnik France Kolarič 2 kroni, župnik Gregor Einspieler 1 krono, župnik Valentin Kraut 1 krono, župnik Anton Gabron 2 kroni. Skupaj 19 kron. Lepa hvala vsem darovalcem! Ziveli nasledniki!

Od gornjega Jezerca. (Ljudska štetev.) V št. 26. nam je „Mir“ povedal, koliko občin je na Koroškem s slovensko večino in kako malo jih je, da imajo res tudi slovenske zastope in krajne šolske sovete. V št. 27. pa nam je neki dopisnik pokazal neresničnost ljudske štetve na Koroškem. O tem predmetu hočem tudi jaz nekaj dodati, kar zadane našo Gozdanjsko občino. V tej so našli 1030 ljudi, in sicer 768 Slovencev, 241 Nemcev in 21 drugih (Čehov). Začel sem premišljevat, kje bi bili teh 241 Nemcev vzeli? Štel sem jih od 21. kimovca do danes, pa pri vsem naporu nisem našel več ko 22 Nemcev. Med temi je 5 kmetov, 11 starih žensk, 3 rokodelci, 1 dninar in 1 učitelj. Torej so nič menj ko 219 Nemcev preveč našli, in to v taki majhni občini kakor je naša! Statistika spada vendar med vede (Wissenschaften) in pri vedah bi morala vladati popolna nepristranost. Ako se pa pri vedah resnica pači iz političnih namenov, potem niso več prave vede, ki bi bile spoštovanja vredne. Škoda za trud in denar za tako štetev, ki skuša le resnico skrivati, namesto jej odkazati častno mesto! Kaj je s tako „vedo“ pomagano tistim, ki želijo resnico zvedeti?! Pristavim še, da so našli med

Slovenci vsacega Nemca, v nemških krajih pa niso videli nobenega Slovence, čeravno tam vse mrgoli slovenskih poslov, dninarjev in delavcev. Zdaj se delajo „Nemci“, kakor so se nekaj delali „Germani“, ko so Rimski generali svojim sužnjim lase rumeno pobarvali in jih potem Rimcem kazali kot „vjete Germane“, da so si z lažjo slavo pridobili.

Iz Rožne doline. (Previsoka cenitev zemljišč.) Pri zadnjem, sijajnem shodu v Celovcu so gospod Podgore pravo struno zadeli, ko so s številkami dokazali, da so pri nas na Koroškem zemljišča bolj visoko učenjena, kakor po drugih deželah, in da moramo vsled tega tudi več zemljiškega davka plačati. Čuje se, da bo prihodnje leto nova cenitev. Torej opozarjam posestnike, naj vsi tisti, ki mislijo, da jim je zemlja previsoko cenjena, to reč naznanijo svojemu županu. Naši župani pa so nujno prošeni, naj gospodom cenilem povejo, da se je pri nas v primeri z drugimi deželami previsoko cenilo, naj torej cenilci zdaj popravijo, kar so pri prvi cenitvi skazili.

Iz Podjunske doline. (O zadnjem shodu v Celovcu.) Zadnji slovenski shod v Celovcu je bil res imeniten, ne samo zavolj velike udeležbe, ampak tudi zavolj krepkih besed, ktere smo iz ust gg. govornikov slišali. Potrebno je bilo, da nas je č. g. predsednik opominjal na občinske volitve, kajti nasprotniki se močno pripravljajo na nje; posebno Dobrolo ves bi radi nazaj dobili. Pozor torej, rodoljubi! Resnica je tudi, kar je govornik trdil, da je vseh naših slabih časov kriv liberalizem. Ko je liberalizem odpravil stari krščanski red, so najprej trgovci in prekupei v revščino potlačili kmeta, rokodelca in delavca, mašina in tovarna je iz delavca naredila priprostega podajača (ker v tovarnah delavci le stroju strežejo, sami pa ne znajo nič izdelati), nazadnje pa so špekulanti in judovski bogataši začeli požirati tudi krščanske trgovce. Tudi smo g. Einspielerju in g. Kandutu hvaležni, da sta se spomnila dr. Ferjančičevega predloga, kajti ko bi se tisti potrdil, potem je mogoče, da dobimo koroški Slovenci dva državna poslance. Resnično je tudi to, kar je g. predsednik rekel, da bomo koroški Slovenci še le potem na konju, kedar bomo gospodarji v svojih občinah, in da bomo to le potem dosegli, ako se v vsaki občini združijo vsi dobromisleči in si napravijo lastno malo trdnjavo, ne da bi vso pomoč le iz Celovca od našega političnega društva pričakovali. Marljivi, pa maloštevilni delavni gospodje tega društva ne morejo povsod biti in tudi ne vidijo vseh spletek in zvičaj nasprotnikov po deželi. — Gospod podpredsednik Legat je gotovo Zilane najbolj razveselil, ko jim je povedal, da je Jarnikova slavnost za prihodnje leto zagotovljena. Kdor bo še živ in zdrav, doživel bo takrat gotovo lep in vesel dan v sredi hrabrih in značajnih Zilanov ter čednih, prijaznih Zilank. Tudi njegov opomin za osnovanje bralnih društev je bil na mestu. Na Štajerskem, Kranjskem in Primorskem vse mrgoli bralnih in pevskih društev, pri nas na Koroškem jih pa skoraj nič ni! Res, da ljudje pridno prebirajo „Mir“, pa treba je brati tudi poučne knjige, kjer se razne koristne reči bolj na široko razkladajo. En sam pa si ne more kupiti mnogo bukev, treba je, da jih več vkup stopi, da si počasi napravijo knjižnico ali biblioteko. Tudi pevskih društev bi več želeli, „Gorotan“ ne more povsod biti. Naši fantje imajo dobra grla, samo pevovodij jim manjka! — Gospodu Kandutu gre hvala, da se je spomnil tudi naših ubogih vojakov, ki morajo toliko trpeti zavolj neznanja nemščine. Pri koroškem polku bi morali vendar skrbeti, da bi nastavili več slovenskih častnikov. Grehi poštnega vodstva v Gradcu pa se tako množijo, da bo treba enkrat krepko zaropotati!

Iz spodnjega kraja. (Slovenske posojilnice pozor!) Kakor berem v zadnji številki glasila koroške kmetijske družbe, delajo nekatere osebe na to, da bi ustanovili zvezo koroških posojilnic. Opozarjamo zato slavna načelnikstva slovenskih posojilnic, da ne gredó komu na limanice! Nam Slovincem pri taki „zvezi“, pri kateri ima e. kr. kmetijska družba koroška prvo besedo, pač ničesa ni iskati. Gotovo bi jim naše posojilnice, ki so se tako lepo in trdno razvile, lepo služile v njih namene, da bi se potem tudi pri zvezi koroških posojilnic tako „ljubeznjivo“ postopalo proti nam, kakor se sedaj postopa pri slavni koroški kmetijski družbi! — Slovinci imamo že vzorno delujočo zvezo slovenskih posojilnic v Celju, ki za nas čvrsto in požrtvovalno deluje. Le-te se zato krepko držimo! Zato še enkrat: Slovenske posojilnice, pozor!

Politični pregled.

Najimenitnejša, v resnici pa žalostna novica je ta, da je po mučni bolezni umrl ruski cesar Aleksander III. Bil je pošten in dober mož, ter je vestno skrbel za svoje podložnike. Delal je pridno in največ sam, preganjal je goljufne Jude

in podkupljive uradnike, uredil je rusko denarno stanje, povzdignil blagostanje in državni kredit, zidal ceste in železnice. Za se pa je malo potreboval, ni živel bolje, ko kak premožen mestjan ali pa kak manjši graščak. Za kratek čas je sam sneg kidal in drva sekal. Bil je silno velike in močne postave. Konjsko podkev je zlomil z rokami, srebrn tolar je s prsti prelomil, tri cente vzdigniti mu je bila igrača, 54 kvart na kup naravnanih je na enkrat pretrgal itd. Dobil je pa bolezen na ledicah (obistih), ktera ga je spravila v prezgodni grob (bil je še le 49 let star). Najlepša njegova lastnost, za katero mu je svet hvalo dolžen, bila je njegova miroljubnost. Čeravno sta ga Bismarck in Stambulov neprenehoma dražila, vendar ni hotel vojske začeti. Francozom je bil naklonjen, in veliko je pripomoglo, da se je mir ohranil, ker se je ruski car zvezal s Francozi. Potem Prusi in Lahi niso imeli več korajže, da bi vojsko začeli. Novi cesar ali „car“ Nikolaj II. je srednje postave in bolj šibkega telesa. Star je še le 26 let, torej je v letih, ko še nema prave skušnje in se bo še le učil, kako je treba svet in ljudi spoznavati in vladati. Iz začetka bo že koj tako vladati moral, kakor ga bodo drugi obračali; kakšen bo pa v poznejših, zrelih letih, tega zdaj še nihče ne vé. — Na Nemškem se je dogodil tudi velik prevrat: kancelar Kaprivi in ministerški predsednik grof Eulenburg sta odstopila. Za kancelarja je imenovan knez Klodvik Hohenlohe. Ta sprememba se je zgodila, ker se cesar, Kaprivi in Eulenburg niso mogli zjediniti v tem, kako bi postopali proti socialističnim prekucuhom, katerih se cesar Viljem silno boji. Bomo videli, kaj si bota cesar in Hohenlohe umislila. — Japonci so spet natepli Kitajce pri Kuljenčengu in potem vzeli mesto Antung, kjer so uplenili 20 topov in mnogo družega orožja. — Ruske vojne ladje so odjadrale na Kitajske bregove, da posežejo vmes, če bo treba. — V Srbiji imajo spet nove ministre. Predsednik je Kristič. — Laška vlada je razgnala vse socialdemokratske družbe. — Na Angleškem je močno gibanje zoper gospodsko zbornico, ki podira vse važnejše sklepe ljudskih poslancev. — Pri volitvah v Belgiji je bilo voljenih 104 katoličanov, 19 liberalcev in 29 socialistov. Iz tega se vidi, da zamore katoliška stranka zmagati tudi pri občni volilni pravici. Zavolj tega ne razumemo, zakaj se nemški konservativci pri nas tako branijo in bojijo občne volilne pravice. Družega ni treba, kakor ljudstvo poučiti, pa bo prav volilo. Saj so tudi v Belgiji hlapci volili s katoliki. Če bodo samo mestni in tovarniški delavci volili, hlapci in dninarji pa ne, kakor hočejo liberalci, potem bo krščanska stvar še na slabšem, nego je zdaj.

Veliko hrupa je bilo zadnji čas zavolj isterskih Lahov in lahonov. Kakor bo našim bralcem večinoma že znano, zaukazala je vlada, naj se pri sodnijah na Primorskem namesto čisto laških napisov naredijo napisi v obeh jezikih, po laško in po slovensko. To je čisto pravično, kajti na Primorskem je več Slovanov kakor Lahov. Toda isterskim Lahom to ni bilo po volji, oni nočejo nič slovenskega videti. V malem mestu Pirano so začeli plat zrona bít, zbrala se je velika truma mestne sodrge, pobijali so okna in sneli so tablo s dvojnimi napisom. Tudi v Kopru so razgrajali in mirne Slovence napadali. V državnem zboru na Dunaju pa je vse šumelo in poslanci so tekali sem ter tja, posebno okoli ministrov. Laški poslanci so tirjali, naj vlada svoj ukaz prekličje; slovenski poslanci pa so rekli, da bi bila to velika sramota za vlado, če bi se prestrašila laške populicne, podkupljene in napojene sodrge. Ministri so iz začetka rekli, da se laškimi kričačem ne bodo udali, nazadnje so se pa vendar začeli umikati, kajti zdaj se govori, da samo v Piranu in Kopru bodo dvojezični dopisi, po drugih mestih bo pa tako, kakor vlada za potrebno spozna. Najbrž bodo Lahi zmagali s svojim krivičnim krikom; mirni Slovinci, ki se držijo postave, bodo pa za svojo pravico goljufani. — Državnemu zboru je vlada predložila novo postavo o lokalnih železnicah; večšaki pravijo, da ta predloga ni veliko vredna. — Tudi je vlada predložila novo postavo o nedeljskem počitku pri obrtnikih in trgovcih. Poslednji ne bodo smeli ob nedeljah več ko šest ur delati. Obrtniki pa morajo praznovati 24 ur.

Gospodarske stvari.

Da kokoši valé prav velika jajca, ktera večkrat tehtajo do po 160 gramov in imajo celo po dva rumenjaka, pokladajo jim gospodinje v Navsavskem to-le krmo: Poleti in jeseni naberó jedilnih gob (jurčkov in enakih), posušé jih in drobno zmeljejo. Potem jim primešajo zdrobljenih lušin lanenih glavie in rženih in pšeničnih otrobov, delajo to zmes z vodo in pridenejo še toliko zmeltega želoda, kolikor je one zmesi. Ko se vse to

dobro premeša, naredé testo, od kterega dado vsaki kokoši na dan za grah debel košček.

Divji kostanj, dobra piča kuretini. Skušnje kažejo, da se kuretina dá dobro spitati (odebeliti) z divjim kostanjem. Da se v ta namen kostanju uzame grenki okus, naj se drobno zmečka, popari s kropom in poparjen pusti nekoliko časa stati. Potem naj se močno ožme in posuši. Tako napravljen kostanj kuretina prav rada uživa. — Naj bi gospodinje na ta način porabile divji kostanj, ki se navadno zametuje!

Varstvo proti zajcem. Po zimi zajci pokončajo mnogo sadnih dreves. Nekteri mažejo drevesa z ilovico, kravjekom ali krvjo, da bi se jih ne lotili glodavci. Dež pa ilovico hitro opere z drevesa. Sicer pa ilovica, ko se strdi, ovira delavnost drevesnega luba, kajti drevo tudi po zimi ne otrpne popolnoma. Tudi se lubje pod ilovico rado razpoka, ker se pri vremenskih izpremembah ne more tako krčiti in raztezati kakor les. Posebno se je tega bati proti koncu zime, ko začno drevesa poganjati. Strjena ilovica ovira zrak, da ne more do luba, kar je škodljivo. Bolje je, če se drevje zavaruje s trnjem, ki se z železno žico ali pa s trtami priveže okrog drevesa. Trnje drevesu nikakor ne ovira izhlapevanja, drevo pa vendar varuje pred zajci. „Kmet.“

Novičar.

Na Koroškem. Jutri dné 11. t. m. poučeval bo g. dr. Kramar o kmetijstvu v gostilni gospoda Arnejca v Ledenicah, na kar vse kmetovalce tistega okraja posebno opozarjamo. — V Spodnji vesi pri Bilčovsu je neki malopridni razgrajalec brez povoda napadel poštenega kmetskega sina Pavla Jesenko ter ga s polenom po glavi mahnil, da je brez zavesti obležal. Ali bo okreval, se še ne vé. — V Medborovnici je razsajala griža. — Pridno delujoči nemški katoličani so začeli snovati posojilnice po nemškem Koroškem. — V Šmihelu pri Pliberku je nekdo dobil časnik s slovenskim naslovom. Nek poštni uradnik je zapisal na adresu: „Deutsch schreiben, sonst wird die Katz lesen!“ Kar z nami počenja sl. c. kr. pošta, to presega že vse meje. Ali je mar slovenščina brez vseh pravic? Ali slovenski časniki ne plačajo svojih časnikarskih mark? Prej ne bo bolje, dokler se poštno vodstvo za Slovence ne prestavi v Ljubljano, kjer se bo potem skrbelo za dovoljno število slovenskih poštinih uradnikov. — Žihpoljska „nemška“ posojilnica je menda na slabem. Nekdo, ki je imel tri liberalne poroke, je hotel tam par sto izposoditi, pa se mu je reklo, da ni denarja v kasi. Potem se je obrnil do slovenske posojilnice v Celovcu, in tista je bila pri volji, mu pomagati, pa poroki so odstopili, menda iz mržnje do Slovencev in duhovnikov. Mogoče je pa tudi, da so slovensko posojilnico le skušali, misleč, če bo prošnja odbila, da imajo orožje zoper njo v rokah, češ, glejte, da je ta posojilnica politična reč in da le svojim pristašem posojuje.“ Pa jim je spodletelo! — Neki „Vereinshaus“ (národní dom) hoče zidati 17 Celovških nemških društev, najraje z deželnim denarjem. Slovincem bi bil „Slovenski dom“ bolj potreben. — Shod podružnice sv. Cirila in Metoda pri Dürnwirthu je bil dobro obiskan. Spretni govorniki in pevci iz Šmihela so svoje naloge častno izvršili.

Na Kranjskem. Shod zaupnih mož sklicuje posebni, v to svrhu sestavljeni osnovalni odbor kranjskih rodoljubov v Ljubljani na dan 29. t. m. Vabila se bodo pričela prihodnje dni razpošiljati. Resolucije tega shoda zaupnih mož imamo v rokah in moramo reči, da se z njimi povsem strinjamo, ker verskim načelom v ničemur ne nasprotujejo, ampak se v njih povsod povdarja versko prepričanje in se odločno zahteva krščanska vzgoja otrok v naših šolah. Ravno tako odločno pa se zahtevajo v njih tudi národne pravice za Slovence vseh slovenskih pokrajin, prav posebno pa še za nas koroške trpine. Da je národnost naša dandanes nam že povsem zagotovljena, tega menda nikdo ne bode trdil, kdor je še pri pravi pameti, kajti pretekli dnevi so nas še le prav poučili, koliko se nam bode še boriti, da si zagotovimo svoj obstanek na domači zemlji. Le kar si bomo sami priborili, to bomo imeli; na pravičnost naših nasprotnikov čakali bomo pa prav gotovo zastoj. Z ozirom na razmere na Kranjskem bilo bi pa še želeto, da se ta shod zaupnih mož bavi tudi z vprašanjem, kako in na kak način da bi bilo mogoče obe razporni stranki za skupno delo vsaj v glavnih in bistvenih točkah združiti. Velikih zaslug za slovensko stvar bi si stekel tisti, ki bi pripomogel do tega, da se nesrečni bratovski razpor na Kranjskem že enkrat končá in se prične zopet složno delovati v blagor, korist in napredek našega ubozega slovenskega národa. Do te edinosti in pravega spoznanja dovede naj Bog naše kranjske brate, in potem se nam ni bati pogina. Vse z Bogom — za národ — do končne zmage! — Slovensko pevsko društvo „Lira“

v Kamniku sklicalo je na dan 4. t. m. izvanredni občni zbor ter pri tej priliki imenovalo podpredsednika našega katoliško-političnega in gospodarskega društva za koroške Slovence, gosp. Vek. Legata, častnim svojim članom. Po zboru je zbrano društvo pilo prvokrat iz kupe, poklonjene pevcem Lirašem pri zadnji Einspieler-Slomsčevski slavnosti v Celovcu, na zdravje vseh koroških Slovencev, kterih se društvo spominja brzojavnim potom ter jim pošilja presrečne svoje pozdrave. Mi pa kličemo: živela slavna „Lira“ in vrli njeni člani! — Pri Dovjem je vlak povozil 2letno deklico. — Sv. misijon so imeli v Trnovem pri Ilirski Bistrici. — Blizo Trebnega so videli 4 medvede. — V Ilirski Bistrici je umrl premožni posestnik Ivan Tomšič, ki je volil mnogo denarja za dobrodelne namene. — Pri Škofji Loki je vlak povozil dve kravi. — Kmetijski podružnici v Št. Jerneju je dalo poljedelsko ministerstvo 200 gld. podpore. — Prešičja razstava v Novem mestu se je dobro obnesla. Prignali so 153 repov. — Pri Kamniku je utonil 5leten otrok. — „Izvestij“ kranjskega muzejskega društva je letos izišel 5. sešitek. — Višja dekliška šola se bo ustanovila v Ljubljani na mestne stroške. Prav! — V Ljubljani so umrli č. g. Žiga Bohinc, podvodja bogoslovja.

Na Štajerskem. V Podsedri so blagoslovili nov križev pot, ki je jako lep. — V Opačah na Dravskem polju so se trije pri žganju stepli, eden je bil zaklan. — Pri sv. Lovrencu ob Dravi je bil od dveh tovarišev umorjen nek kočarski sin. — Obesil se je posestnik Celestin v Celju. Zmešalo se mu je v glavi. — Bralno društvo v Laškem trgu je nedavno predstavljalo igri „Bob iz Kranja“ in „Dragocena ovratnica“. — Sadna razstava je bila v Loki pri Zidanem mostu. — V Dobrovi pri Reichenburgu je strela udarila v Hlastanov hlev in ga užgala; ubila je enega vola. — Ustanovila se je zveza gasilnih društev Ljutomerske okolice. — Roparji so po noči ulomili v farovž č. g. dekana dr. Šuca v Slov. Gradcu. Gospod so še pravočasno posle zbudili, roparji pa so zbežali. — Na Paki se bo zidala nova farna cerkev. — Sv. misijon bo v Vurbergu od 15. listopada do 2. grudna, izimši 23. in 24. dan listopada. — Tudi v Mariboru je bil te dni sv. misijon. — Nova poštna hiša v Mariboru je dovršena. — Enajstleten pastir v Selnici je ukradel dve kravi in ji gnal na sejm v Maribor. Pa tam so mu krave vzeli, fant je pa zbežal. Ta je pa zgodaj začel!

Na Primorskem. V Lipi pri Komnu je strela udarila v Lozejev hlev in ubila dva vola. — V Lokavcu boleha živina na parkljih in v gobcu. — V Podgradu bolehalo otroci za škrlatico. — V Trstu je v morje padel in utonil 10leten deček. — V neki prodajalnici za košarice v Trstu je začelo goriti. Škode je 1500 gld. — Novo cerkev bodo v Trstu zidale nune „sijonske sestre“. — Telefon bodo napeljali po Gorici in do Solkana.

Po drugih deželah. V Aninem rudniku na Ogerskem so se plini užgali in zadušili 40 rudarjev. — V Jolietu v Ameriki so Slovenci ustanovili pevsko društvo „Slavec“. — Nekemu laškemu vinskemu trgovcu na Reki so naložili 55.000 gld. globe, ker je uvažal vino, ne da bi od njega plačal carino. Mož je zbežal čez morje. — Na visoki gori Salfello na Laškem so našli pet nemških hribolazcev mrtvih. — Vlak je iz tira skočil pri Liježi v Belgiji. 27 ljudij je ranjenih. — Pogorelo je mesto Hinkley v Ameriki. — V Washingtonu (Amerika) je pogorela velika tovarna. Osem delavcev je zgorelo, trije so se pa ubili, ko so iz visočine doli poskakali; vsi drugi so se rešili. — V Zemunu in Belem gradu naredila je toča veliko škodo. — Pri zadnjem potresu na Japonskem je več sto ljudij smrt našlo.

Raznoterosti.

Topla kava stopi v veljavo, kedar prihajajo bolj hladni dnevi. Družina se rada zbere okoli mize, kedar se toči topla kava, da se ž njo pogreje. Glavna stvar pa mora biti, da je kava okusna in zdrava. To se doseže, ako se pravi bobovi kavi primeša ena tretjina Kathreinerjeve kave, ktere primesi gospodinje ne morejo prehvaliti. Dokaz temu je, ker se te kave vedno več izdeljuje in prodá. Le škoda, da se tudi ta kava že močno ponareja. Nekteri jo delajo iz žganega ječmena in še na druge načine. Kdor hoče dobiti pravo Kathreinerjevo kavo, naj je nikoli ne jemlje na vago, kajti ta kava se ne prodaja na vago (tehtnico), ampak vedno le v belih zavojih, na kterih se ime „Kathreiner“ tiskano bere.

Carove sanje. Ruskemu caru (cesarju) Aleksandru II., „osvoboditelju“ kmetov in Bolgarov, se je večkrat sanjalo, da je videl tri golobe: enega debelega, drugega medlega, tretjega slepega. Car je popraševal pri modrih možéh, pa nobeden mu sanj ni mogel razložiti. Slednjič se najde neki Tartar (na pol divjak iz Azije), kteri je potem, ko

mu je car obljubil, da se mu nič ne zgodi, ako resnico pové, sanje tako razložil: „Debeli golob so tvoji uradniki, ki ljudstvo stiskajo in slačijo ter se pri tem debelijo; medli golob je tvoje izsesano ljudstvo; slepi golob si ti, o car, ker nič ne vidiš, koliko krivic se v tvojem cesarstvu godi!“

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Za dekana v Beljaku je imenovan dekan iz Trga čast. gosp. Janez Plešivčnik. — Za provizorja v Innerteuchen gre č. g. J. Tiefenbacher, do zdaj provizor v Beljaku. — Za drugega kaplana v Beljak pride kaplan iz Sovodja č. g. dr. Flor. Hiebaum. — V Sovodje za kaplana gre č. g. Jožef Gross iz Himmelberga. — Faro Volčnico (Wölfnitz) je dobil tamošnji provizor č. g. Jožef Bergmeister. — Do 7. grudna ste razpisani fari Fresach in Pölling.

Družba sv. Mohorja.

Z začetkom tekočega meseca smo začeli letošnje družbine knjige razpošiljati in sicer po tile vrsti: Najprej dobi knjige krška škofija, potem sledi tržaška, sekovska, somboteljska, zagrebška, senjska, poreška, videmska, razni kraji, goriška, ljubljanska in h koncu lavantinska škofija, ki je bila lansko leto prva na vrsti. Cela obširna razpošiljatev bode trajala kakih 6 do 7 tednov; častite ude ljubljanske in lavantinske škofije zaradi tega uljudno prosimo, naj blagovolijo letos malo potrpeti. — Vse častite gospode poverjenike prijazno prosimo, naj blage volje hitro pošljejo po knjige na dotični kolodvor, ko dobijo „aviso“ od železniške postaje, da nam od teh ne bodo dohajale mnogobrojne pritožbe in sitna vprašanja, ki nam provzročujejo le mnogo dela in nepotrebnih pisarij. — Pri tej priliki prosimo uljudno tudi vse one čast. gospode poverjenike, ki prejemajo knjige v tiskarnici družbe sv. Mohorja v Celovcu, da blagovolijo po tiste **takoj** poslati, da nam zavoji pridejo prej ko mogoče s pota ter nam ne zastavljajo pri razpošiljanji knjig vsestransko potrebnega prostora. **Odbor.**

Prošnja.

Vse častite gospode poverjenike „katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“ uljudno prosimo, da blagovolijo v svojih krajih pobrati pri starih in na novo pristopivših udih letne doneske, kteri naj se pošljejo po pošti odboru gorenjega društva. Osobito one gospode, ki so prevzeli nabiralne knjižice, prosimo, da izvolijo nabrati denar čim prej mogoče poslati družbinemu odboru v Celovec, ker ga potrebuje, kajti stroški se vedno množijo, letnina pa le v pičli meri dohaja.

V Celovcu, dné 7. listopada 1894.

Odbor katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem.

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Št. Šteben in okolico v Ziljski dolini

bode imela v nedeljo dné 18. listopada 1894. ob 1/4. uri popoldne v gostilni pri Slugi v Št. Pavlu svoj

letni občni zbor

s sledečim sporedom:

1. Pozdrav načelnikov.
2. Razni govori.
3. Petje.
4. Volitev novega odbora.
5. Vpisovanje novih udov in plačevanje letnih doneskov.
6. Prosta zabava.

Vstop k zborovanju imajo le udje in tisti, ki mislijo pristopiti.

Prijazno vabi k obilni udeležbi **odbor.**

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Pliberk in okolico napravi v nedeljo dné 18. listopada t. l. ob 3 1/2 uri popoldne v Globasnici, v gostilni pri Šoštarju

shod

po sledečem dnevnem redu:

1. Nagovor načelnikov.
  2. Potovanje po sveti deželi in drugih jutrovnih krajih: mil. g. prošt J. Ev. Marinič.
  3. Trojna šola: č. g. Matej Germ.
- Naš vrli Gorotan, kakor tudi národne dekleta razveseljevali bodo s svojim petjem udeležence. Igralci bodo igrali veselo igro: Kje je meja. Ker je vsopred poučljiv in lep, zato pričakuje obilne udeležbe **odbor.**

Naznanilo.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu bo v sredo, 14. listopada 1894 ob 1/2 11. uri dopoldne, v svoji pisarni na benediktinskem trgu št. 4. imelo

izvanredni občni zbor.

Edina točka: Volitev enega odbornika.
Društvenike vabi k obilni udeležbi
načelnistvo.

Za pogorelce v Fovji vasi pri Podkarnosu so darovali:

Jakob Wang, c. kr. gimn. profesor
v Olomucu . . . . . 5 gld. — kr.
Izkazano v št. 29. „Mira“ 35 „ — „
Skupaj 40 gld. — kr.

Loterijske srečke od 3. listopada.

Gradec 64 22 35 85 30
Dunaj 2 49 24 67 52

Tržne cene v Celovcu.

Ime blaga	na birne		na hektolitre	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	4	10	5	15
rž	3	50	4	35
ječmen	3	30	4	10
oves	2	25	2	80
hejda	3	40	4	25
tursica (sirk)	3	35	4	15
pšeno	6	—	7	50
fižol	5	10	6	40
repica (krompir)	—	80	1	30
deteljno seme	—	—	—	—
grah	4	—	5	—

Sladko seno je po 2 gld. 30 kr. do 2 gld. 90 kr. kislilo 1 gld. 50 kr. do 2 gold. 40 kr., slama po 1 gold. 40 kr. meterski cent (100 kil). Frišen špeh je po 60 do 64 kr. kila, maslo in puter po 90 do 100 kr. — Pítane vole plačujemo mesarji po 35 do 38 gld. stari cent.

Pijančljivost

se lahko ozdravi z antibiotinom, kakor mnoge skušnje pričajo. — Mnogo zahvalnih pisem lahko vsakemu pokažemo in zastoj pošljemo v pregled. — Zdravilo nema duha, torej se pijancu lahko daje tudi brez njegove vednosti. — Ena doza stane 2 gld. 20 kr.; dvojna za bolj zastarane bolezni 4 gld. 40 kr. Poštnino plačamo tukaj, ako se denar naprej na nas pošlje. Prodaja: Adler-Apotheke, Lugos, Banat Nr. 721.

Svoji k svojim.

Pravi **Kranjski brinjevec**, liter po 1 gld. 50 kr. in 1 gld. 20 kr., pošiljam od 5 litrov naprej proti povzetju.

France Cvek.
Kamnik, Kranjsko.

Glas iz občinstva.

Gospodarji se opozarjajo, da se tržaško blago, moka, špirit in žganje v Celovcu najboljši kup dobi na starem trgu št. 19. pri „zlatem vencu“.

KONJAK.

Ta iz krepkega, na lastnih goricah raščenega vina izvlečena Francovka je skušen pomoček za oživiljenje dušnih in telesnih močij. Zoper protin, trganje, otrpnenje udov, revmatizem pomaga čudovito in uteši bolečine. Ena steklenica velja 1 gld. 20 kr. Stari konjak je za stare ljudi in take, ki so bolni v želodcu, prava dobrotina. Cena 1 gld 50 kr. Kdor naroči 4 steklenice se mu dá skrinjica zastoj e plača se na pošti voznina. Dobi se samo pri **Benediktu Hertl**-nu, graščaku na **Goliču** pri Konjicah na Štajerskem.

Kranjski rudeči fižol

(od pristno Ribniškega semena Bocchini)

je ravno kar došel in ga prodajata

A. Kiesewetter v Celovcu

in

Janez Messner v Grabštanju.

Kdor nekaj doplača, dobi ga tudi v zameno za koroški fižol.

Važno za vsako

gospodinjo in mater!

Seb. Kneipp

Kathreiner-jeva-Kneipp-ova sladna kava

se je izkazala kot najboljša, najzdravejša in najcenejša primes k navadni bobovi kavi. Sloveči učenjaki in zdravniki jo priporočajo posebno otrokom, ženskam in bolnikom, ki trpijo v želodcu ali na živcih.

Pri nakupu je treba paziti, da se dobi pristno blago. Zahtevajte in jemljite le izvorne bele zavojke, ki nosijo ime

Se dobi povsod.

Kathreiner.

Pol kile 25 kr.

Josip Lorber-jeva

livarna za železo in kovine, in tovarna za stroje v Žalcu pri Celju

izdeljuje in popravlja različne, posebno pa kmetijske stroje, uliva iz železa in kovin (vsaktere zmesi) vse predmete za žage, mlina in druge potrebe; napravlja cele transmisije po najnovejših sistemih itd. Posebno pa priporoča svoje **travniske brane**, ktere dosedaj v praktični rabljivosti in nizki ceni (mala brana stane samo 26 gld. in velika 32 gld.) še noben izdelek te vrste ni prekosal.

Natorna vina,

dalmatince, prav dober liter po 15 kr.; tirolec, italijan, oger, rudeče po 18 do 24 kr.; belo po 20 do 26 kr.; istrijanec iz Umage po 22 kr., zelo priporočila vreden za take, ki imajo malo krvi, v sodih 56 litrov več. Za pristnost jamčim.

Nadalje priporočam svojo zalogo moke iz I. parnega mlina v Budimpešti v vrečah po 85 kil ter vse drugo tržaško blago, mast, žgane pijače itd. Vse prav dober kup.

Amand Prosen

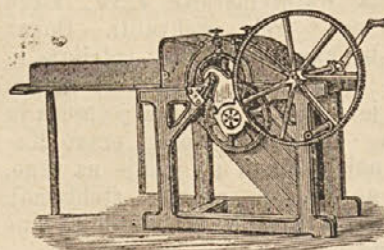
v Celovcu, kosarnske ulice št. 24.

Tovarna za kmetijske stroje.

Kdor potrebuje kak kmetijski stroj, naj se obrne naravnost na tovarno

Konrada Prosch-a,

v Celovcu, Adlergasse št. 19. nasproti c. kr. kmetijske družbe,

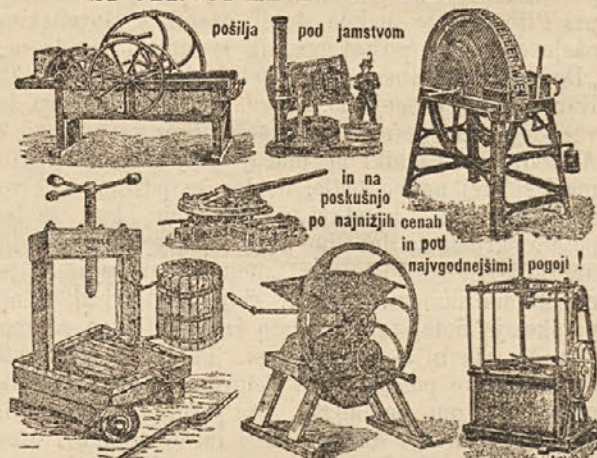
Cenike pošilja zastoj.

kjer se dobijo najnovejše mlatilnice, slamoreznice, gepeljni itd.

Tudi se pokvarjeni stroji v lastni delavnici popravljajo. Točna in cena postrežba.

Mladeneč, iz dobre hiše, finega obnašanja jalec. Vešč je tudi v knjigovodstvu. Kje, pove upravništvo.

VSII STROJI ZA POLJEDELSTVO!

Lito železo, surovo ali privrjeno, za vsakovrste stroje. Bogato ilustrovani 192 strani eksaktni ceniki v slovenskem in nemškem jeziku na zahtevanje takoj zastoj.

J.G. HELLER, DUNAJ
PRATERSTRASSE № 49.
Preprodajalci se išdejo.

Pijte kavo

vedno mešano z

Oelzovo

kavo

Zakaj? Zato, ker daje kavi prijeten duh in lepo rumenkasto barvo. Ker je Oelzova kava izdelana iz najboljših, čiste tvarine in je zelo tečna. Za zdrave in bolne je to okusna in krepka jed. Pri nakupu pazite na ime **Oelz** in na **varstveno marko**.

Dobi se v **vseh** boljših prodajalnicah za tržaško blago.

Mlad udovec,

ki bi imel zdaj prevzeti za stariši kmetijo, gostilnico, žago in lesno kupčijo v slovenskem kraju na Koroškem, išče pošteno slovensko nevesto, ki bi imela vsaj kakih 800 gld. dote in ki zna tudi za gospodo kuhati. Ponudbe sprejema iz osebne prijaznosti uredništvo „Mira“.

Trgovski pomočnik,

zmožen slovenskega in nemškega jezika, 26 let star, dozda službujoč na deželi, se želi s 1. prosincem 1895 prestaviti v trgovino z mešanim blagom na Koroško.